گرفتاری تولیدکنندگان در باتلاقِ سود مرکب

بخش اقتصاد– سود مرکب و بدهی انباشت شده، دادن تسهیلات به واحدهای تولیدی را به باتلاقی برای کارفرمایان و صاحبان واحدهای تولیدی تبدیل کرده است. معوقات بانکی منجر به ورشکستگی تولیدکنندگان، ضبط شدن کارخانه‌ها و کارگاه‌ها از طرف بانک‌ها، تعطیلی واحدهای تولیدی و درنهایت بیکاری کارگران شده است.

اگر چند دقیقه‌ای در سامانه اموال مازاد بانک‌ها جست‌وجو کنید چندین و چند کارخانه در شهرهای مختلف کشور برای خرید پیدا خواهید کرد! به دنبال طرح این موضوع که بانک‌ها باید از بنگاه‌داری خارج شوند، آنها موظف شدند، اموال و دارایی‌های مازاد خود را بفروشند. مجموع این اموال و دارایی‌ها به حدود۱۰۰ هزار میلیارد تومان می‌رسد و در مرحله نخست قرار است ۱۷ هزار میلیارد تومان از این اموال به فروش برسد. از این منظر که قرار است بالاخره بانک‌ها دست از بنگاه‌داری بردارند و به رسالت واقعی خود برگردند، اتفاق خوبی رخ داده است، اما وقتی کمی در ماجرا ریز شویم سوالاتی برای‌مان پیش می‌آید: این اموال و دارایی‌ها از کجا آمده؟ آیا با فروش حدود یک پنجم اموال و دارایی‌های مازاد بانک‌ها در آینده نزدیک شاهد کاهش حجم آنها خواهیم بود؟

واقعیت این است که بانک‌ها به دلیل معوقات بانکی، کارخانه‌ها و کارگاه‌های تولیدی را بلعیده، کارفرمایان را خانه‌نشین و کارگران را بیکار کرده‌اند. البته در یکی دو سال اخیر تلاش شده جلوی این روند گرفته شود. از طرفی مسئولان، از جمله مسئولان قضایی، تاکید می‌کنند نباید کارخانه‌ای را به بهانه معوقات بانکی بست و از طرف دیگر مجلس قانونی را گذرانده که با اجرای آن تسویه معوقات بانکی تسهیل می‌شود. با این همه و حتی اگر خوش‌بینانه تصور کنیم که فعلا روند جانشینی تملیک کارخانه‌ها و کارگاه‌های تولیدی موقتا متوقف شده، اما روند انباشت بدهی وجود دارد و علاوه بر آن کارخانه‌های تعطیل شده به دلیل جانشینی تملیک در بسیاری از نقاط کشور در حال خاک خوردن هستند.

داستان از چه قرار است؟

بلایی که تسهیلات بانکی سر بنگاه‌های تولیدی آورده‌اند وحشتناک است. در سال‌های اخیر بانک‌ها موظف شده‌اند بخشی از تامین مالی واحدهای تولیدی را برعهده بگیرند. بر اساس لایحه بودجه‌ای که دولت به مجلس تقدیم کرده، این روند در سال آینده نیز ادامه دارد و حتی شرایط ممکن است بدتر هم بشود. بررسی لایحه بودجه سال ۹۹ نشان می‌دهد که سهم منابع نظام بانکی در تامین مالی بودجه از سهم نفت نیز بیشتر شده است. قاعدتا بخشی از این منابع باز هم به صورت وام به کارفرمایان و صاحبان مشاغل خرد و متوسط داده می‌شود؛ کارفرمایانی که همین حالا هم زیر بار سود بالای بانکی کمر خم کرده و کار بسیاری از آنها به ورشکستگی کشیده است. داستان از این قرار است که وضعیت بد اقتصادی باعث شده بسیاری از واحدهای تولیدی با مشکل تامین نقدینگی مواجه شوند. جمشید عدالتیان شهریاری (فعال کارفرمایی) به ایلنا می‌گوید: از زمان ریاست جمهوری احمدی‌نژاد مدام شاهد ایجاد شوک‌های ارزی و قیمتی بودیم و این شوک‌ها تا امروز هم مدام اتفاق افتاده است. برای مثال سال گذشته یک‌مرتبه قیمت ارز چند برابر شد. نتیجه این اتفاق افزایش نیاز به سرمایه در گردش بنگاه‌های تولیدی است. آنها مجبورند برای تامین این سرمایه از بانک‌ها وام بگیرند.

او ادامه می‌دهد: سود در نظر گرفته شده ۱۸ درصد است و امسال و در راستای اجرای تبصره ۱۸ قرار شد وام با بهره ۱۵ درصد داده شود. مخارج جنبی را که درنظر بگیریم، تولیدکننده وامی با بهره بیش از ۲۰ درصد دریافت می‌کند، اما شرایط اقتصادی کشور به گونه‌ای است که سود تولید به میزان سود بانکی نیست. نتیجه این می‌شود که تولیدکننده قادر به بازپرداخت وام خود نیست و گرفتاری از همین جا شروع می‌شود.

این فعال کارفرمایی روندی را که منجر به ورشکستگی، مصادره اموال و در نتیجه از دست رفتن هستی یک کارفرما می‌شود، اینطور شرح می‌دهد: معوقات بانکی کارفرما باعث می‌شود او مشمول سود مرکب شده و با بدهی انباشته شده‌ای روبه‌رو باشد. وقتی او نمی‌تواند این بدهی را پرداخت کند بانک سراغ مصادره اموال او می‌رود. معمولا اینطور است که بانک اول اموال سهل‌الوصول‌تر مانند خانه و زمین را مصادره می‌کند و در مرحله بعد به کارخانه یا کارگاه فرد می‌رسد. در واقع وام دریافتی که فرد با هدف رونق کسب و کارش دریافت کرده او را به باتلاق بدهی‌های انباشته کشیده و از هستی ساقط می‌کند.

او با اشاره به اینکه این اتفاق عمدتا برای کسب و کارهای کوچک و متوسط رخ می‌دهد، می‌گوید: کارخانه‌های بزرگ بدهی دارند، بازهم وام می‌گیرند و کسی هم سراغ ضبط اموال‌شان نمی‌شود. این بنگاه‌های کوچک و متوسط هستند که در چرخه وحشتناک مصادره اموال قرار می‌گیرند. بانک هم بعد از مصادره کارخانه معمولا آن را تعطیل می‌کند و با قیمت کمی به فروش می‌گذارد. تا وقتی که کسی پیدا شود و کارخانه را بخرد آن بنگاه تعطیل است و کارگران آن هم بیکار هستند. با قیمت‌های عجیب و غریب هم که گذاشته شده و با شرایط بد اقتصادی معلوم نیست دوباره این واحد تولیدی راه بیفتد. در این جریان فسادهای کلان ایجاد می‌شود، یعنی کسی که کارخانه ۱۰ میلیاردی را سه میلیارد می‌خرد، دیگر به فکر راه‌اندازی کارخانه نیست، بلکه اموال و زمین آن را می‌فروشد و پولی به جیب می‌زند.

زنگ خطری که به صدا درآمده

پیدا کردن آمار دقیقی از کارخانه‌ها و کارگاه‌های در تملک بانک‌ها کار بسیار مشکلی است. آمار شفافی در این زمینه وجود ندارد و به دلیل اینکه هر روز ممکن است کارگاه یا کارخانه در تملکی واگذار شود و در مقابل هر روز هم ممکن است کارخانه یا کارگاهی به تملک بانکی درآید، نمی‌توان آمار و ارقام دقیق داد. با وجود این اظهارنظرات پراکنده‌ای که مسئولان استانی یا فعالان کارفرمایی در استان‌های مختلف داشته‌اند، نشان می‌دهد که تعداد قابل توجهی کارخانه و کارگاه در تملک بانک‌ها قرار دارد. برای مثال اول تیر امسال معصومه مرادیان (مدیرکل دفتر مدیریت عملکرد، بازرسی و امور حقوقی استانداری قزوین) گفت: در ۶۸ واحد تولیدی استان به دلیل مشکلات ایجاد شده شاهد جانشینی بانک‌ها در این واحدها هستیم. در خراسان رضوی تعداد واحدهای تولیدی در تملک بانک‌ها ۱۳۹ واحد اعلام شده، استاندار فارس در اردیبهشت امسال گفته بیش از ۶۰ بنگاه اقتصادی فارس به تملک بانک‌ها درآمده است، این رقم در اصفهان ۳۰۰ مورد اعلام شده و در البرز تا سال ۹۷، ۱۶۴ واحد بوده است. در مواردی مسئولان استانی اعلام کرده‌اند که برای مثال تعدادی واحد تملک شده را آزاد کرده یا هشدار داده‌اند که واحدهای زیادی در آستانه جانشینی تملک هستند. ۲۳ آذر امسال ظاهر پورمجاهد (معاون استاندار همدان) بدون اینکه تعداد واحدهای تولیدی در تملک بانک‌ها را اعلام کند، از سیستم بانکی خواست این صنایع غیرفعال را به چرخه تولید بازگردانند. اعلام شده که از ابتدای امسال تا پایان آبان ۳۶ واحد تولیدی تعطیل و از کارافتاده استان همدان با حمایت دولت به چرخه تولید بازگشته‌اند. ۱۶ مرداد هم مجتبی رضوی (رئیس خانه صنعت و معدن مازندران) با اعلام اینکه ۲۵۰ واحد تولیدی به دلیل بدهی‌ها در آستانه تملیک از سوی بانک‌ها قرار دارند، گفت: ۱۶۹ واحد تولیدی توسط بانک‌ها تملک شده بودند که برای رونق و احیای دوباره آن برنامه‌ریزی شده و در حال حاضر شمار آن به ۹۵ واحد رسیده است.

این اطلاعات جسته و گریخته شمایی کلی از وضعیتی به ما می‌دهد که کارخانه‌ها و کارگاه‌های تولید به دلیل دریافت وام بانکی گرفتار آن شده‌اند. آبان امسال و متعاقب اعلام این خبر که قرار است بانک‌ها اموال و دارایی‌های مازاد خود را واگذار کنند، اعلام شد که ۱۴۰۰ واحد صنعتی تملک شده توسط بانک‌ها به چرخه تولید بازمی‌گردند. باتوجه به اینکه اموال و دارایی‌های عرضه شده کمتر از یک پنجم املاک و دارایی‌های مازاد بانک‌ها (۱۷ هزار میلیارد از ۱۰۰ هزار میلیارد) است، می‌توان تخمین زد که چه تعداد زیادی واحد تولیدی به هر دلیل از تملک صاحبان خود خارج و به بانک‌ها واگذار شده‌اند. دستوری که دادستان کل کشور ۱۷ آذر امسال داد و اعلام کرد در مورد آن دسته از واحدهای تولیدی که برای پروژه‌ای وام گرفته و محل اجرای آن پروژه را در رهن بانک گذاشته‌اند، اگر چنانچه قیمت محل، کفاف پرداخت بدهی شرکت را می‌دهد، به همان بسنده کنند و سایر وثیقه‌ها را به اجرا نگذارند، نشان می‌دهد روند جانشینی تملک همچنان ادامه دارد و مشکلات زیادی به وجود آورده است.

تسهیل تسویه بدهی بدهکاران بانکی

بیستم آذر امسال اعلام شد که مجمع تشخیص مصلحت نظام قانون تسهیل تسویه بدهی بدهکاران شبکه بانکی کشور را تصویب کرده است. هر چند این قانون چیز تازه‌ای نیست و در سال‌های گذشته هم به کرات شاهد آن بوده‌ایم که از بانک‌ها درخواست شده از دریافت سود مرکب چشم بپوشند، اما تا به مرحله تصویب برسد جنجال‌های زیادی را پشت سر خواهد گذاشت. کارفرمایان می‌گویند این سود مرکب است که برخی از تولیدکنندگان را به خاک سیاه نشانده و اگر بناست شعار حمایت از تولید و تولیدکننده را محقق کنیم باید فکری به حال آن کرد. عدالتیان شهریاری می‌گوید: مساله؛ انباشت بدهی است که به دلیل سود مرکب ایجاد می‌شود. بانک‌ها هم در بسیاری موارد کاری ندارند که تولید و تولیدکننده با بحران روبه‌روست. آنها پول‌شان را می‌خواهند و وقتی نمی‌توانند آن را دریافت کنند وثیقه‌ها را به اجرا می‌گذارند. او با بیان اینکه بیایید بررسی کنیم چند واحد تولیدی به این دلیل تعطیل شده، چند کارگر بیکار شده‌اند و چند نفر به این دلیل به زندان رفته‌اند، عنوان می‌کند: در موارد زیادی شاهد هستیم به‌رغم تصویب قانون تسهیل تسویه بدهی بدهکاران بانکی، بانک‌ها به انحای مختلف از اجرای قانون سر باز می‌زنند و با ارائه طرح‌هایی بدهی‌های انباشته صاحبان بنگاه‌های تولیدی را بیشتر می‌کنند.

تعطیلی کارگاه، بیکاری کارگران

۲۳ آذر امسال فتح‌الله بیات (رئیس اتحادیه کارگران قراردادی و پیمانی ایران) به ایلنا گفت: بانک‌ها باید از تولیدکنندگان حمایت کنند، چراکه مشکلات موجود باعث بدهکاری بسیاری از آنها شده است. دومینوی نداشتن نقدینگی و سرمایه در گردش، گرفتن وام، ناتوانی در پرداخت اقساط وام، انباشت بدهی، ضبط شدن کارخانه از طرف بانک، تعطیلی کارخانه و بیکاری کارگران اتفاق آشنای این سال‌های حوزه تولید در ایران است. روندهای موجود باعث شده وام‌هایی که برای بهبود وضعیت کسب و کار در نظر گرفته شده، عملا به گرفتاری تولیدکنندگان بینجامد و واحدهای تولیدی را به تعطیلی بکشاند. در شرایطی که حال اقتصاد خوب نیست و ما با بیکاری فزاینده روبه‌رو هستیم باید فکری به حال واحدهای تولیدی تحت تملک بانک‌ها کرد. به دنبال مشکلاتی که معوقات بانکی برای واحدهای تولیدی به وجود آورد، دادستان کل کشور گفت: هرچند بانک‌ها به دلیل اینکه پول مردم دست‌شان است حق دارند اما تعطیلی نباید اتفاق بیفتد؛ بلکه باید به نحوی مشکلات حل شود.

با وجود چنین تاکیداتی نباید فکر کرد که دیگر هیچ کارخانه یا کارگاهی دچار جریان جانشینی تملیک نمی‌شوند. دهم مهر امسال محمدرضا حسین زاده (مدیرعامل بانک ملی) هیچ واحد تولیدی به دلیل معوقات بانکی توقیف و تعطیل نمی‌شود، اما اگر به دلیل بروز اختلافات در گردانندگان واحد تولیدی یا تعطیلی تولید به هر دلیل فعالیت اقتصادی آن متوقف شود بانک برای جلوگیری از حیف و میل بیت‌المال آن موسسه را تملک می‌کند. این گفته می‌تواند نشان‌دهنده این باشد که هنوز هم روزنه‌ای برای بانک‌ها برای جانشینی تملیک وجود دارد. علاوه بر این طرح‌های موجود مانند تسهیل در تسویه بدهی که به تصویب مجلس رسیده، بیشتر موقتی هستند.

باید روند موجود متوقف شود، یعنی بساط سود مرکب برچیده شده و از طرف دیگر نرخ سود تسهیلات بانکی برای تولیدکنندگان پایین بیاید. در غیر این صورت با ریزش بیشتر مشاغل، روز به روز افراد بیشتری به لشکر عظیم بیکاران می‌پیوندند.

بازار خرید و فروش خانه اندکی گرم شد

بخش اقتصاد– بازار مسکن با کاهش قیمت‌های پیشنهادی وارد فاز پیش‌رونق شده است؛ به طوری که آمار نشان می‌دهد معاملات در تهران در آذرماه امسال افزایش محسوسی داشته اما رشد قیمت اتفاق نیفتاده است.

به گزارش ایسنا، آذرماه سال جاری معاملات مسکن افزایش یافت و می‌توان گفت رونق به بازار مسکن رسید. آمار اتحادیه املاک تهران نشان می‌دهد قراردادهای خرید و فروش ملک در تهران نسبت به ماه قبل ۱۲۸ درصد افزایش یافته است. کارشناسان عواملی همچون کاهش ۶.۶ درصدی قیمت طی پنج ماه اخیر، اتمام ماه صفر، نزدیک شدن به ماه‌های پایانی سال و نگرانی بابت تورم سیستماتیک سالیانه، تغییر نرخ بنزین، ثبات بازارهای رقیب، افزایش قیمت آهن‌آلات و نرخ دستمزد را از دلایل استقبال طرف تقاضا به بازار مسکن می‌دانند.

آذرماه ۱۳۹۸ در تهران ۱۰ هزار و ۸۴۹ قرارداد خرید و فروش ملک به امضا رسیده که نسبت به ماه قبل ۱۲۸ درصد و نسبت به ماه مشابه سال قبل ۲۲ درصد رشد نشان می‌دهد. واسطه‌های ملکی از ایجاد رونق غیرتورمی در بازار مسکن پایتخت خبر می‌دهند. برخلاف دوره‌های قبل که رشد معاملات با افزایش قیمت همراه بود، در این دوره قیمت‌ها ثابت مانده و فقط تخفیف بعضی فایل‌های زیرقیمت برداشته شده است.

در کل کشور نیز معاملات بالا رفته و بعد از روند ۹ ماهه که تعداد قراردادها در مسیر نزولی بود آذرماه معاملات به سطح سال گذشته رسید. آمار اتحادیه املاک گویای آن است که آذرماه ۱۳۹۸ در کل کشور ۴۷ هزار و ۹۹ قرارداد خرید و فروش ملک منعقد شده که نسبت به آبان ماه امسال ۶۴ درصد افزایش و نسبت به آذرماه سال گذشته ۳ درصد کاهش یافته است. در بخش اجاره نیز آذرماه ۱۳۹۸ در شهر تهران ۱۲ هزار و ۶ اجاره‌نامه به امضا رسیده که نسبت به آبان ماه امسال ۱۸ درصد افزایش و نسبت به آذرماه پارسال ۲ درصد کاهش نشان می‌دهد. آذرماه ۱۳۹۸ در کل کشور نیز ۴۵ هزار و ۷۷۷ قرارداد اجاره منعقد شده که نسبت به ماه قبل و ماه مشابه سال قبل به ترتیب ۲۴ و ۱۲ درصد رشد یافته است.

واکنش خنثی بازار مسکن به قیمت‌های پیشنهادی

اولین واکنش گروهی از مالکان به تغییر نرخ بنزین به شکل برداشتن تخفیف از واحدهای آماده فروش بروز کرد اما افزایش قیمت در سطح کلی ایجاد نشده است. تلاش برخی مالکان برای ایجاد جو روانی در بازار مسکن ناشی از تغییر نرخ بنزین با کمبود تقاضا به هدف مورد نظر نرسید. واسطه‌های ملکی از نوعی جنب‌وجوش برای ایجاد توهم قیمتی در بازار مسکن طی یک ماه اخیر خبر می‌دهند. معاملات نیز به طور محسوسی افزایش یافته اما کانون خرید و فروش در دامنه قیمتی ۴۰۰ تا ۷۰۰ میلیون تومان ارزیابی می‌شود. این دامنه سطح توان متقاضیان واقعی است، لذا هنوز نوسان‌گیران برای ورود به بازار متقاعد نشده‌اند.

با وجود این‌که سفته‌بازان معمولا بر موج‌های کوتاه مدت بازار مسکن سوارمی‌شوند، چشم‌انداز بازار شب عید با توجه به ظرفیت کنونی و تحلیل آینده، صعودی نیست. شوک اولیه ناشی از افزایش نرخ بنزین به ۳۰۰۰ تومان به شکل افزایش تقاضای خرید در بازار مسکن نمود پیدا کرد. با این وجود اصلاح قیمت ملک به شکلی که در دو سال گذشته مشاهده شد صورت نگرفت. البته برخی فروشندگان فایل‌های با تخفیف، قیمت خود را به سطح میانگین منطقه‌ای رسانده‌اند. بدین شکل که طی یک ماه اخیر از تعداد فایل‌های زیر قیمت کاسته شده اما هنوز تعداد واحدهای عرضه شده حتی در این نوع فایل‌ها بیش از تقاضا است.

یکی از مشاوران املاک واقع در منطقه تهرانپارس می‌گوید: از تیرماه به بعد قیمت‌ها متری ۳ میلیون تومان کاهش یافت. از این‌که با تغییر قیمت بنزین، تعداد معاملات افزایش پیدا کرد و به همین دلیل برخی فروشندگان، قیمت پیشنهادی خود را متری یک میلیون تومان بالا بردند. اما آن‌طور که باید و شاید مشتری نیست. درست است که تعداد قراردادها افزایش یافته اما هنوز رکود در بازار سنگینی می‌کند. البته اغلب فایل‌های زیر قیمت، مشکل‌دار هستند. مثلا طبقه چهارم بدون آسانسور با تخفیف ارایه می‌شود و در دو سه هفته اخیر این قبیل فایل‌ها هیچ نوع افزایش قیمتی نداشته‌اند اما مشتریان بیشتر به دنبال واحدهای مرغوب فول امکانات می‌گردند. تقریبا وارد بازار شب عید شده‌ایم و با توجه به نگرانی از افزایش قیمت در حد نرخ تورم در سال آینده معاملات تا ۱۵ اسفند انجام می‌شود اما نقدینگی متقاضیان هم پایین است و به همین دلیل نمی‌توان انتظار داشت بازار به طور کامل از رکود خارج شود.

وی ادامه داد: یک نگرانی هم در فروشندگان دیده می‌شود که می‌خواهند ملک خود را تا قبل از پایان سال بفروشند. بنابراین تعادلی در بازار برقرار شده و نمی‌توان گفت شوک گرانی وجود دارد. با توجه به جهش سنگین قیمت طی دو سال گذشته رشد افسارگسیخته قیمت بسیار بعید است.

آگهی دعوت به مجمع عمومی فوق‌العاده موسسه مهرآوران تالش (نوبت دوم)

پیرو آگهی دعوت منتشر شده در روزنامه گیلان امروز مورخ ۱۳۹۸/۰۹/۲۳ شماره ۵۳۶۸ برای جلسه مجمع عمومی فوق‌العاده مورخ ۱۳۹۸/۱۰/۴ ساعت ۱۸ موسسه مهرآوران تالش به شماره ثبت ۲۲۹ و شناسه ملی ۱۰۷۲۰۰۳۷۷۱۱ و به دلیل عدم حصول نصاب قانونی، بدین‌وسیله برای نوبت دوم از سهامداران محترم دعوت به‌عمل می‌آید تا در مجمع عمومی فوق‌العاده در روز دوشنبه مورخ ۱۳۹۸/۱۰/۱۶ ساعت ۱۹ به آدرس: رشت، خیابان امام خمینی (ره)، روبروی آزمایشگاه رازی، نبش کوچه حسام، طبقه اول حضور بهم رسانید:

دستور جلسه:

۱) تغییر آدرس
۲) تغییر موضوع فعالیت
۳) اصلاح اساسنامه
۴) تصویب اساسنامه جدید

هیات مدیره موسسه

آگهی دعوت به مجمع عمومی عادی به‌طور فوق‌العاده موسسه مهرآوران تالش (نوبت دوم)

پیرو آگهی دعوت منتشر شده در روزنامه گیلان امروز مورخ ۱۳۹۸/۰۹/۲۳ شماره ۵۳۶۸ برای جلسه مجمع عمومی عادی به‌طور فوق‌العاده مورخ ۱۳۹۸/۱۰/۴ ساعت ۱۷ موسسه مهرآوران تالش به شماره ثبت ۲۲۹ و شناسه ملی ۱۰۷۲۰۰۳۷۷۱۱ و به‌دلیل عدم حصول نصاب قانونی، بدین‌وسیله برای نوبت دوم از سهامداران محترم دعوت به‌عمل می‌آید تا در مجمع عمومی عادی به‌طور فوق‌العاده در روز دوشنبه مورخ ۱۳۹۸/۱۰/۱۶ ساعت ۱۷ به آدرس: رشت، خیابان امام خمینی (ره)، روبروی آزمایشگاه رازی، نبش کوچه حسام، طبقه اول حضور بهم رسانید:

دستور جلسه:

۱) تعیین خط‌مشی و برنامه‌های اجرایی هیات مدیره
۲) تصویب ترازنامه و گزارشات مالی ابتدای دوره ۱۳۹۷/۱۲/۲۹
۳) تعیین تکلیف وضعیت دارایی‌های موسسه به‌دلیل سال‌ها عدم فعالیت

هیات مدیره موسسه

خبر

فقیرترین مردم جهان در کجا زندگی می‌کنند

بخش اقتصاد– ۵۰ درصد از فقیرترین جمعیت جهان در پنج کشور هندوستان، نیجریه، کنگو، اتیوپی و بنگلادش زندگی می‌کنند .

بر اساس گزارش بانک جهانی، جمعیت مردم در فقر شدید، ۷۳۶ میلیون نفر است. مهم‌ترین نکته آن است که نیمی از این جمعیت، فقط در ۵ کشور زندگی می‌کنند.

بانک جهانی در این‌باره می‌نویسد: «برای کاهش فقر شدید در جهان، سرعت بخشیدن به روند پیشرفت در این ۵ کشور، جنوب آسیا و جنوب صحرای آفریقا ضروری است. چرا که این مناطق خانه ۸۵ درصد از فقیرترین افراد جهان، یعنی ۶۲۹ میلیون نفر از آن‌ها هستند.»

نمودار زیر، پراکندگی فقر شدید در جهان را نشان می‌دهد. بر این اساس، ۳۳.۲۵ درصد از فقیرترین مردم جهان در جنوب صحرای آفریقا زندگی می‌کنند. بعد از آن، ۲۳.۸۸ درصد در هندوستان و پس از آن نیز ۱۱.۷۶ درصد در نیجریه زندگی می‌کنند.

در خاورمیانه و شمال آفریقا ۲.۵۳ درصد و در شرق آسیا و اقیانوسیه نیز ۶.۴۲ درصد از افراد فقیر زندگی می‌کنند. این در حالی است که تنها ۰.۹ درصد از افرادی که با فقیر شدید روزگار می‌گذرانند، در اروپا هستند.

شیوه جدید محاسبه مالیات بر ارزش افزوده اعلام شد

بخش اقتصاد– مالیات بر ارزش افزوده طی ۱۱ سال اخیر در هفت مرحله از برخی فعالان اقتصادی برای اجرای قانون مالیات بر ارزش افزوده دریافت شده و باید ۹ درصد از ارزش حاصل از فروش کالا و خدمات را بپردازند که امروز نمایندگان مجلس، لایحه آن را بررسی و شرایط جدیدی برای شیوه محاسبه ان در نظر گرفتند.

به گزارش خبرآنلاین، هر یک از مؤدیان ثبت نام شده در نظام مالیات بر ارزش افزوده، عاملان جمع‌آوری، ثبت و اظهار مالیات موضوع این قانون به سازمان امور مالیاتی هستند. بدین معنا که هر مؤدی هنگام فروش باید با اضافه کردن مالیات بر ارزش افزوده به قیمت فروش خود و صدور صورت‌حساب فروش، مالیات بر ارزش افزوده را از خریداران کالاها و خدمات دریافت و در دفاتر خود ثبت کند.

لازم به ذکر است؛ مؤدی ملزم است وجه مذکور را تا پایان دوره مالیاتی نزد خود نگهداری کند و در نهایت مابه‌التفاوت مالیات‌های دریافتی هنگام فروش و مالیات‌های پرداختی خود به هنگام خرید را به سازمان امور مالیاتی اظهار و پرداخت کند.

گفتنی است؛ نظام مالیات بر ارزش افزوده، بر پایه مصرف گرفته می‌شود و این مالیات توسط مصرف‌کننده نهایی کالاها و خدمات پرداخت می‌شود و فعالان اقتصادی تنها عناصر زنجیره واردات، تولید و توزیع هستند که مالیات بر ارزش افزوده را در طول زنجیره به عنصر بعدی انتقال می‌دهند.

روش محاسبه مالیات بر ارزش افزوده در ایران، روش تفریقی غیرمستقیم (روش صورت‌حساب) است که در این روش، هر بنگاه اقتصادی در هنگام خرید نهاده‌های مشمول مالیات، علاوه بر بهای مواد اولیه، حاصل ضرب نرخ مالیات بر ارزش افزوده در بهای کالای خریداری شده را به فروشنده می‌پردازد که به آن اعتبار مالیاتی گفته می‌شود.

همچنین، هر بنگاه اقتصادی در هنگام فروش، علاوه بر بهای محصول مشمول مالیات، حاصل ضرب نرخ مالیات بر ارزش افزوده در بهای یک کالای فروخته شده را از خریدار می‌گیرد.

علاوه بر این، در پایان هر دوره مالیاتی (دوره مالیاتی مالیات بر ارزش افزوده)، فروشنده مابه‌التفاوت مالیات بر ارزش افزوده پرداختی در زمان خرید مواد اولیه یا مالیات بر ارزش افزوده گرفته شده در زمان فروش محصولات را به صورت دوره‌ای (مثلا سه ماه یکبار) به سازمان امور مالیاتی می‌پردازد.

در این روش، مالیات بر ارزش افزوده پرداختی روی خرید، به عنوان اعتبار مالیاتی برای بنگاه محسوب می‌شود. مکانیزم اعتبار مربوط به مالیات بر ارزش افزوده چنین است که از مالیات دریافتی بابت فروش کالا و خدمات می‌توان مالیات بر ارزش افزوده پرداختی جهت خرید یا وارد کردن مواد و لوازم مربوط به فعالیت اقتصادی را کسر کند.

همچنین عملا شخصی که مشمول مالیات بر ارزش افزوده است، می‌تواند در اظهارنامه مالیاتی مرتبط اعتباری (کسوری) را منظور کند.

مالیات بر ارزش افزوده پرداختی بابت خریدها قابل احتساب به عنوان اعتبار مالیاتی است، ضمنا اعتبار اقلام کالاهای مفقود یا منهدم شده یا به زیان فروخته شده در صورت احراز قابل اعمال خواهد بود.

این شیوه محاسبات اعلام شده در حالی است که سوم دی نمایندگان مجلس شورای اسلامی، در جلسه علنی مجلس، لایحه مالیات بر ارزش افزوده را بررسی و تصویب کردند که در ادامه تغییرات ایجاد شده اعلام می‌شود.

در صورتی که جمع اعتبار مالیاتی مؤدی در هر دوره مالیاتی بیشتر از مالیات فروش وی باشد سازمان موظف است مبلغ مازاد را به دوره و یا دوره‌های بعد منتقل کند.